СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLIX. Ч. 82. Джерзі Ситі, Н. Дж., пятниця, 11-го квітня 1941. No. 82. Jersey City, N. J., Friday, April 11, 1941. VOL. XLIX.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237, 4-0807. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

РУЗВЕЛТ ПІДДЕРЖУЄ МОРАЛЬНО НОРВЕЖЦІВ

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвелт вислав на руки норвезького князя Олафа лист, в якім говорить, що Америка ніколи не забуде тої славної боротьби, яку Норвегія звела з німцями рік тому. Той лист князь Олаф передав через радіо для цілої норвезької нації, в річницю захоплення Норвегії німцями.

ФРАНЦУЗИ ЗНОВ АПЕЛЮТЬ ЗА ХЛІБ.

ВАШИНГТОН. — Французький амбасадор Генрі-Гей апелював знов до американських властей, щоб ті дозволили Франції закупити за „заморожені" тут гроші ріжних харчів і вислати ї до незанятої німцями Франції. Генрі-Гей говорить, що в передновку запаси збіжжя в Франції цілком вичерпались і два місяці перед новим збіжжям французьке населення цілком не матиме хліба.

Але вашингтонські власти під тим оглядом не дали французам ніяких обіцянок. Після всякої правдоподібности Америка під тим оглядом буде строго придержуватись британської політики. Британія говорить, що тепер йдуть два кораблі до Франції, наладовані харчами. Треба наперед подивитись, що станеться з тими харчами, заки дозволити французам на широку скалю спроваджувати звідси харчі. Британці підозрівають, що французький уряд у Віші тихцем співпрацює з німцями в Африці; це через французьку частину Африки німці засобляють свою армію в Лібії в ріжні потрібні продукти.

ІТАЛІЙЦІ КАЖУТЬ АМЕРИЦІ ЗАБРАТИ СВОГО АТАШЕ.

ВАШИНГТОН. — Італійський амбасадор у Вашингтоні, Колона, приніс відповідь Італії на домагання Америки, щоб Італія забрала собі з Вашингтону свого морського аташе, адмірала Лаіса. Італійський уряд приймає це до відома і з черги домагається від американського уряду, щоб той забрав собі американського аташе з Риму, капітана Вилієма Бентлея. Причин італійський [illegible] не дає, тому всі заключають, що це лише „репресія" за американське домагання.

ІТАЛІЙСЬКИЙ КАПІТАН НАРІКАЄ НА СВОЮ ВЛАДУ.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. — Арештований американськими властями, за нищення машин на своїм кораблі, капітан італійського корабля „Белвидер", Романо Томіч, тепер нарікав на італійські конзулярні власти за те, що вони його „опустили". „Я зробив те, що вони мені говорили, а тепер вони опустили мене і моїх людей", кричав він люто на адресу італійського конзуля.

МЕКСИКО СКОНФІСКУВАЛО ТАКОЖ КОРАБЛІ.

МЕКСИКО СИТІ. — Мексиканський уряд сконфіскував німецькі й італійські кораблі, стоячі в мексиканських портах. Ті кораблі будуть вжиті для такої служби, яку їм вкаже мексиканська влада. Влада вже на них поставила свої залоги і вивісила свої прапори. В мексиканських колах це потягнення уважають, як демонстрацію солідарности зо Злученими Державами Америки. Також є таке переконання, що з боку Німеччини й Італії наступлять якісь репресії і можливо зірвання дипломатичних звязків.

ПРЕЗИДЕНТ ПІДДЕРЖУЄ ПРО-АЛІЯНТСЬКУ ГРУПУ.

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвелт приняв представників молодечої організації, що поставила собі за ціль помагати аліянтам і похвалив їх за їхню роботу. Їх представила Рузвелтови пані Кермет Рузвелт, жінка полковника Кермета Рузвелта, що вступив як добровілець до англійської армії.

АВСТРІЙЦІ ВЕДУТЬ ПОЛІТИЧНУ АКЦІЮ.

НЮ ЙОРК. — В Америці створено товариство австрійців і американських громадян австрійського походження, під головством бувшого австрійського міністра закордонних справ графа Черніна. Те товариство, назване „Австрійська Акція", має за завдання боротись з націзмом і працювати в напрямку політичного освободження Австрії зпід панування німців. Те товариство, як говорив його другий чільний член д-р Грегор Себа, має на терені Австрії тайні радієві стації, які підкопують націстичну владу.

НІХТО НЕ ХОЧЕ ЦЕНЗУРИ.

ВАШИНГТОН. — Секретар президента, Степан Ерлі, заявив перед журналістами, що ні президент, ні інші голови поодиноких департаментів, не бажають собі впроваджувати до преси цензури. Всі вони хочуть, щоб преса була вільна і могла писати, що сама захоче. Але преса мусить сама себе добровільно цензурувати. Добровільне цензурування допоможе пресу задержати вільною. Ерлі говорив це у звязку з тим, що деякі газети, хоч їх про те виразно передтим просили власти, таки надрукували вістки про прибуття воєнного британського корабля до Америки в цілі направи.

В конгресових колах стараються тепер законом заборонити висилати з Америки за границю вістки звязані з військовими справами. Бо представники газет нарікали, що нічого не поможе, коли вони будуть промовчувати деякі новинки, а агенти чужих держав зовсім свобідно будуть висилати їх телеграмами за границю.

СТОЛІТНІ РОКОВИНИ ГАЗЕТИ.

НЮ ЙОРК. — „Ню Йорк Гералд Трибюн" обходила на днях столітний ювилей свого заложення. Заложив її сто літ тому в Ню Йорку Горас Грілі, під назвою „Новий ранішний журнал політики, літератури і загальної інтелігенції".

АМЕРИКАНСЬКА ФЛЬОТА ДІСТАЄ НОВИЙ, ДОТЕПЕР НАЙМОГУТНІШИЙ КОРАБЕЛЬ

Минулої середи відбулось святочне перебрання нового воєнного корабля „Норт Каролайна" з рук корабельних доків в Брукліні, Н. И., до рук американської фльоти. З цеї нагоди відбулась морська парада, на якій виголосив промову секретар фльоти Френк Накс. Він говорив, що цей новий корабель символізує непереможну силу Америки на морю.

Корабель має 35,000 тон і є дотепер найбільшим воєнним кораблем, який має Америка. Беручи під увагу його гармати і модерне уладження, цей корабель є правдоподібно в цю хвилю наймогутнішим кораблем на світі. Замітне те, що він не має в собі округлих корабельних вікон. Бо, як показав досвід з цеї війни, тріскаючі недалеко корабля бомби і гранати вдирались крізь вікна до середини і завдавали там чимало шкоди. Також верхнє уладження корабля дещо відмінне від старого типу кораблів. Воно простіше, все закрите, а також є на нім велике число протилетунських скорострілів і гармат. Таких кораблів, як „Норт Каролайна", будується в Америці кілька і всі вони незадовго будуть готові. Крім них будуються ще інші кораблі, далеко більші і сильніші від нього.

ДЕСЯТЬ ВОЄННИХ КОРАБЛІВ ДЛЯ АНГЛІЇ

В Білім Домі потверджено вістку, що президент Рузвелт авторизував віддачу для Англії 10 прибережних воєнних кораблів, по 2,000 тон кожний. Ці кораблі побудовані по минулій війні і зачисляються до вповні справних. Вони дуже добрі для прибережної охорони, зокрема для боротьби з субмаринами.

Водночас в урядових колах чимраз виразніше говорять, що американський уряд незадовго буде стерегти конвої торговельних кораблів, йдучих до Англії. В тій ціли поїхав до Англії підсекретар департаменту фльоти, Форестал, а також поїхав шеф американської летунської фльоти, генерал Арнолд.

ЛЯ ҐВАРДІЯ СУДОВОЮ ДОРОГОЮ ХОЧЕ СПИНИТИ СТРАЙК

Посадник Ля Ґвардія в імені заряду міста Ню Йорку подав справу до найвищого суду, щоб доказати, що він, як посадник, не має права заключати колективних умов праці з юнією транспортових робітників,занятих на підземних і надземних залізницях Ню Йорку. В той спосіб посадник хоче заздалегідь уникнути страйку на тих залізницях. Бо цей страйк на згаданих залізницях, що денно перевозять десятки міліонів людей, цілком спаралізував би комунікацію в Ню Йорку.

На адресу посадника висказав критичні завваги голова К.П.О., Филип Морей, який сказав, що не бачить причини, чомуб місто не могло поступити з організованим робітництвом так само, як поступають приватні компанії?

ІТАЛІЙСЬКА СХІДНЯ АФРИКА ВЖЕ ЦІЛА В БРИТІЙСЬКІМ ПОСІДАННЮ

Занявши останню італійську пристань в Еритреї, Масаву над Червоним морем, британці подають, що воєнна кампанія в Східній Африці вже покінчена. В Етіопії італійці теж не спроможуться уже на якийсь поважніший спротив.

ДО ЛІБІЇ НАСПІВАЮТЬ СВІЖІ ВІЙСЬКА

Британське звідомлення подає, що італійсько-німецькі змеханізовані сили забрали назад пристань Дерну в Лібії і посуваються в напрямі на Тобрук. де вже британці надіються дістати свіжі сили і припинити ворожий наступ. Німці й італійці посуваються в Лібії тому, що звідтам вицофано більші британські сили, як з терену, який тепер не відграває поважнішої ролі.

САЛЬОНІКІ ЗАЛИШЕНО БЕЗ ОБОРОНИ

Грецьке воєнне звідомлення подає, що німецькі війська ввійшли до пристані Сальонікі, якої не боронено зо стратегічних зглядів, бо німці продерлись через ріку Струму.Далі кажеться, що пристань не має значіння, бо з неї вивезено всі склади поживи і амуніції, а тепер її бомбардують британські летуни.

ГРЕКИ ДАЛІ В БОРОТЬБІ НАД СТРУМОЮ

Не зважаючи на те, що східня грецька армія піддалася, поодинокі грецькі відділи далі зводять боротьбу з німцями. Кажуть, що долина ріки Струми завалена тисячами німецьких трупів.

СЕРБИ В АЛЬБАНІЇ

Вправді головна югославська сила не вдержалась в долині ріки Вардар, але в Альбанії югославські війська посунулись вперед і вже доходять до звязку з грецькими військами.

ПРЕДМЕТ НАПАДУ.—Люблянa, столиця словінців, котру Югославія проголосила „відкритим" містом, себто містом, котре не думає боронитися, а котре німці все таки бомбардують.

НІМЦІ ГОТОВІ ПІТИ НА РОСІЮ І ЗАБРАТИ УКРАЇНУ І КАВКАЗ, КАЖЕ ЧОРЧІЛ

ЛОНДОН. — Британський премієр, Винстон Чорчіл, обговорюючи в палаті послів воєнну ситуацію, підкреслив, що Німеччина не булаб тішилась воєнними успіхами в Югославії й Греції, як це тепер сталось, колиб Югославія не була протягала, а рішилась скорше на боротьбу з Німеччиною. Тепер в подібному положенню находяться: Туреччина і СССР. Споглядаючи на совєтського амбасадора Майського, що сидів у дипльоматичній льожі, Чорчіл заявив, що Німеччина не зупиниться на Балкані, а скоро зачне нову кампанію, звернену проти Росії, щоб забрати врожайну Україну і нафту на Кавказі. Ось тим Чорчіл остерігав Совєти, щоб довше не оставали невтральними, а ставали отверто до боротьби з Німеччиною, поки ще пора.

ТУРЕЧЧИНА ДЕРЖИТЬ СЕБЕ НЕВТРАЛЬНО.

ІСТАНБУЛ. — Турецький міністер заграничних справ, Сараколу, повідомив послів Югославії й Греції, що Туреччина не думає брати участь у війні на Балкані. Американський кореспондент Гедіє подає, що це сталося цілком певно під впливом воєнних подій в Югославії й Греції, себто наслідком несподіваних і так скорих націстівських перемог. Ця заява Туреччини викликала в Аліянтів не добре враження, а зате вдоволила Німеччину, яка надіється залякати Туреччину до такого ступня, що та ще готова підписати з Німеччиною торговельний договір, яким вона визнасть націстівський „новий порядок". Та, як треба надіятись, це залежатиме в многім від того, як піде німцям далі, коли вони стрінуться з британцями. Що справа не так певна, видно по тім, що Туреччина далі скріпляє свої границі з Болгарією і Грецією, де вже стоять німецькі війська.

ЗАПОВІДАЮТЬ „СОВЄТСЬКИЙ РУХ".

ЛОНДОН. — В Англії дістали з Анкари, столиці Туреччини, таке повідомлення, яке вказує на те, що треба надіятись, що Совєти зроблять в скорому часі якийсь несподіваний рух. Отсей „рух" буде звязаний з „німецьким нападом на Балкан". Теж повідомляють з Москви, що щось псується в німецько-совєтських відносинах, бо отсе перший раз совєтське радіо не подає при воєнних звідомленнях спершу німецьких воєнних комунікатів, як це досі бувало. Тепер подано спершу грецькі й югославські комунікати, а допеіра по них згадано за німецьке воєнне звідомлення. Дехто привязує і до цього вагу і роздумує, що це означає.

СОВЄТИ ПРО ЮГОСЛАВІЮ І ГРЕЦІЮ.

МОСКВА. — Юнайтед Прес подає, що совєтська преса пише в такий спосіб про війну на Балкані, що те писання мусить звертати на себе загальну увагу. В першу чергу та преса заявляє, що тепер є виключене, щоб німці могли напасти на Англію, як заанґажувались у балканську війну. Далі продовжуються великі похвали, звернені в сторону геройської югославянської армії, якої моральна сила, кажуть Совєти, надзвичайно велика, а коли буде ще скріплення британською допомогою, то становитиме велику воєнну силу.

ПОТРІБНІ АМЕРИКАНСЬКІ КОНВОЇ.

ЛОНДОН. — Якщо цінна й благородна американська допомога не має опинитись на дні моря, казав Винстон Чорчіл у британськім парляменті, Злучені Держави мусять достарчити Англії ту допомогу при допомозі своїх конвоїв. Ця допомога є так потрібна, що без неї не можна виграти боротьби за Атлянтик. Ось таке заявив британський премієр і виказував датами, що говорив щиру правду. Британія втратила досі яких чотири міліони тон корабельної поемности, а набула три міліони. Та тепер ситуація погіршиться. Тому треба Англії надіятись кораблів з Америки, бо без них годі буде виграти війну з Німеччиною. Очевидно іде тут не про теперішний час, а про воєнну кампанію в 1942 році.

НИЩАТЬ БІЛГОРОД.

АТЕНИ. — Югославський уряд проголосив протест проти безнастанного бомбардування німцями Білгороду, столиці Югославії, яку проголошено „отвертим містом". А так є, що німці не звертають на це уваги і бомбардують місто в немилосердний спосіб. На вулицях має бути повно трупів, яких начисляють на тисячі. Видно розвалені церкви, шпиталі, школи, знищена теж і королівська палата.

КВІЗЛІНҐ І ГАКОН.

СТОКГОЛЬМ. — Кореспондент часопису „Ню Йорк Таймс" мав інтервю з майором Відкуном Квізлінґом, норвезьким „фірером". Інтервю, як подає кореспондент, не було тяжко дістати. І додає, що тільки Квізлінґ може в Норвеґії говорити англійською мовою, а іншим це заборонене. Квізлінґ, як легко догадуватись, говорив про поступ „нового режиму", себто про розбудову Норвеґії на націстівський лад. Запитаний, чи населення ставиться дальйоально до короля Гакона, подражнений Квізлінґ відповів, що він того не знає, але знає певно те, що „Гакон ніколи не верне до Норвеґії". Казав, що король сам себе законно „здетронізував", бо перебуває поза краєм понад 6 місяців, що є противне конституції краю.

"SVOBODA" (UKRAINIAN DAILY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ЗА ПРАВО СТРАЙКУ

В Америці розвелася тепер боротьба за право робітників до страйку. Розгорілася ця боротьба, хоча досить несподівано, все таки досить природно. Як зріс попит на працю, робітники стали домагатися кращих умовин праці. Коли фабриканти їм цього не признали, робітники стали виходити на страйки. Скільки разів до страйку прийшло в якімнебудь промислі, стільки разів боси пробували відбиватися від робітничих домагань закидами, що страйк підриває право коло оборони краю. Страйкам надано в ґазетах і на радіях широкий і некорисний розголос. У конґресі появилися проєкти заборони страйку в оборонних промислах. Мовляв, інакше ціла оборона краю завалиться.

Ці тенденції не є одначе нічим несподіваним для тих, що переживали в Америці першу світову війну, головно роки 1917. до 1920. І тоді громадянство й уряд домагалися подвоєння продукції. І тоді страйки клеймовано як задержку патріотичної продукції. І тоді клеймовано страйкарів як зрадників. Ця історична пригадка має практичне значіння, бо, як можна сподіватися, боси, памятаючи на часи першої світової війни, може захотять попробувати повторити в другу світову війну свою політику з першої світової війни.

Одначе, нині ситуація в американській суспільности значно відмінна від ситуації в першу світову війну. Передовсім тоді робітництво було слабо зорґанізоване. Умовини праці були хочкуди гірші; восьми-годинний день праці виглядав недостижною мрією. Право робітників до страйку було признане законом, але урядова Краєва Воєнна Рада Праці не мала відповідного закону ні влади це право практично визнавати. Баґато босів викидало з роботи робітників, як їх лише вибрано до фабричного комітету. Число страйків було величезне.

Нині для робітників справа представляється краще. Орґанізація робітничих юній поробила поважні поступи. Умовини праці покращали. Право робітників до орґанізацій страйку мусить бути признане урядовими встановами.

Та це відай і є ті чинники, що заставлять босів до боротьби, котрої проявом є між іншим плян заборонити законом страйки в оборонних промислах. Та проти цих плянів виступили вже визначні члени урядових оборонних установ, передовсім Сидні Гилмен та Вилйем Дейвис. Вони доказували на переслуханнях перед конґресовим комітетом для військових справ, що конґрес не повинен забороняти законом страйків робітників в оборонних промислах, але лишити справу для свобідного вирішення конференціям представників босів і представників робітників. Вони показували фактами, що дотеперішнє вирішування таких спірних питань дає можливість найкращого вирішування спірних питань, як це видно з одного боку з того, що число страйків, недивлячися на гістеричний крик босівських ґазет, є справді низьке, а з другого боку з того, що урядові встанови потрафили багато страйків гладко полагодити.

З УКРАЇНИ ПІД СОВЄТСЬКОЮ ЗАЙМАНЩИНОЮ

„Історія України".

„Ізвестія" з 11. березня повідомляють про видання цеї книги Академією Наук УССР в Києві. Цілий її титул — „Історія України", короткий курс зредаґований колеґією в складі С. Бєлоусова, К. Ґуслічного, О. Оглобліна, М. Петровського, М. Супроненка і Ф. Ястребова, Київ, 412 ст."

Як видно навіть з назвиськ, українців навіть з походження в цій колеґії лише двійка.

„Українську Історію", яку треба властиво взяти в знаки наведення подвійно, бо „українська" вона лише тому, що говориться в ній про Україну, а історією також не є, бо з найменшими вимогами історичної науки ані трохи не числиться, писали москвини для потреб своєї асиміляційної акції в Україні. І коли тут рецензію В. Пічети, члена-кореспондента Академії Наук СССР подається, то лише тому, що видання „Укр. Іст." є для сучасних українсько-московських відносин дуже характеристичне і свідчить дуже добре про сталінську „національну" політику в Україні.

Рецензент пише:

„Книга ця є вислідом великої науково-дослідної праці, яку провадилося протягом останніх років в Інституті Історії України Академії Наук УССР. Совєтський читач не мав досі книжки про історію українського народу, яка охоплювалаб її від давніших часів до нашої доби та булаб написана на основі марксітсько-ленінської методольоґії. Написано її чудовою літературною популярною мовою і вона напевно пошириться далеко поза межі України. Колеґії авторів довелося виконати значну попередньо науково - дослідню працю, бо деякі доби історії України оброблено дуже невистарчально. Це відноситься до XVIII-XX вв., а особливо до совєтської доби.

„Історія України, це історія безупинної упертої боротьби за національне визволення. Український нарід боронив своє існування проти половців і татаро - монголів. Він провадив геройську боротьбу проти Польщі, яка намагалась його денаціоналізувати і забути своє „руськоє" походження. В союзі з московським народом він спромігся відбити намагання Польщі і частини козацької старшини повернути його знов у польське ярмо. В боротьбі Росії проти шведів український нарід широко розгорнув партизанську боротьбу проти шведських загарбників. Своєю боротьбою українці ударемнили пляни Мазепи і частини козацької старшини передати Україну Польщі. У XVIII. в. український нарід провадив боротьбу проти февдально - кріпацького гніту, проти своїх нових дідичів з козацької старшини та проти московський дідичів, що позахоплювали землі в Україні. Боротьба відбувалась і на Галицькій Руси (так, Руси!! — Прим. ред.) і на Правобережжі в Польщі (але, борони Біг, не на Лівобережжі проти Московщини! — Прим. ред.) ...Боротьбі проти дідичів та царизму присвячено й історію України в XIX. в. Палкий революційно - демократичний поет Т. Г. Шевченко закликав всіх братів до збройної боротьби проти февдально-кріпацького визиску. Разом з московським народом українці провадили уперту бортьбу і здобули нарешті національно-політичне визволення. Україна оборонила свою волю в боротьбі проти білобандитів, погромщиків і чужоземних загарбників. Зо захопленням пристав український нарід до соціялістичного будівництва і висунув з свого середовища немало стахановців, ланів і фабрик. Наступив розцвіт української соціялістичної культури. В науці, мистецтві, музиці і краснім письменстві розвинулись творчі сили, що перебували нечинні в роки неволі і національного гніту. Здійснилась вікова мрія народу, що перебував в польській, австрійській і знов польській неволі, обєднатися з своїми східними братами, чим він „завдячує мудрій політиці Сталіна, якого поважає, кохає і т. і...."

Ті українці, які здобудуться на терпеливість перечитати повижчі рядки, повинні уявити собі муки тих українців в московській неволі, а їх є дуже і дуже багато, які мусять з обовязку, як наприклад вчителі і школярі, не просто перечитати собі, а вчити цей безглуздий і огидний в своїй настирливій демаґоґії твір московської глупоти і нахабства, від якого тхне на милі навколо навіть не імперіялізм, а звичайним хижацтвом.

Що до його „літературної" вартости, то до неї ставиться досить зневажливо навіть рецензент Пічета, споглядаючи з височини московського Олімпу, Академії Наук СССР, на київську „провінцію", і робить між іншим такі уваги:

„Колектив авторів не показав, коли і як витворився український нарід і його мова, коли він виступив на історичну арену..."

Цікаво, що він показав, чи краще сказати насмілився показати, коли не згадав навіть того, що можна було знайти не лише у професора М. Грушевського, а й в кожнім українськім підручнику історії.

Дальші прикмети „історії" такі:

„Історичних карт в книзі мало. Вони не кольорові і тому невиразні. Образків мало і їх зле виконаю. Української культури на документальнім матеріяли не показано..."

Критик, очевидно, глузує з своїх київських колеґ, або удає з себе дурника, бо цілу „історію" спрямовано на те, щоб не документувати, а затирати національно - політичну відрубність України. Зрештою він самий визнає, що „авторська колеґія спромоглась показати, як вікова боротьба українського народу за своє суспільне і національне (борони Біг, не навідворот) визволення кінчилась побідно великою соціялістичною Жовтневою Революцією, сотворенням УССР..." А нічого іншого від „колеґії" преціньь не жадалося!

З Москви до Києва.

З всесоюзної партійної конференції переноситься тепер накази для виконання до републиканських партійних зборів. „Ізвєстія" повідомляють, що в днях 10—11. III. відбулися в Києві збори актива місцевої орґанізації, на яких було до 1,200 присутніх. Як звичайно відбулась дурновата комедія вибору в почесну президію зборів Політбюро з Сталіном на чолі. З доповіддю про праці XVIII. конференції партії виступив секретар ЦК КП(б)У, Бурмистенко. Зазначив він перед усім те, про що вже повідомлялося, а саме: „На конференції було започатковано рішучий зворіт партії в бік як найбільшої опіки над потребами промислу і транспорту. Треба ще багато попрацювати, щоб зліквідувати безпляновість, нерівномірне вирібництво, штурмовщину (поспіх в останнім моменті) в підприємствах, щоб скінчити з високими коштами вирібництва та всіми іншими хибами зазначеними на конференції. Низка галузей промислу на Україні виробила менше в січні ніж в грудні минулого року, особливо в обсязі добування вугля в комбінаті „Сталінвугіль", а також у виробі криці, в добуванні залізної руди та в інших галузях. Прогаяне в січні та лютім треба надолужити в березні. На залізницях України багато непотрібної писанини. Управа Південно-Західних залізниць, наприклад, вислала по лінії самих лише телеґрам протягом 1940 р. понад один міліон. В київській фабриці паротягів та в деяких інших підприємствах панує нелад у вирібництві та зле вдержується устаткування і сирівці та інші матеріяли. У фабриці „Укркабель" стоять протягом років без ужитку 20 станків і машин, в дворі лежать в снігу і бруді кавалки міді і цини... Київський обком дістане 5 нових секретарів для опіки за машино-будівельним, харчовим, легким і місцевим промислом та залізничним транспортом. Питома вага України протягом минулого року в господарстві СССР виносила у виробі чавуну 61.6%, криці — 47.3%, листового заліза 47.8%, в добуванні залізної руди 63.3%, марґанцової руди 34.9%, у виробі коксу 72.1% і т. і. Тому й відвічальність наша дуже велика..." А страх ще більший.

В „дебатах" взяв участь якийсь Заяц. Жалувався, що „...відлиту крицю ми діставали в кінці місяця і мусіли штурмовати, щоб виконати плян своєчасно". Смернов скаржився з свого боку, що „політичний відділ Південно-Західних залізниць зробив 150 постанов не обмисливши ніодної". Толок доносив, що „в Дарницьких варстатах для направи ваґонів такі гори сміття, що до робітень не можна доступитися, до тогож невідомо, чи управа має намір зарядити вивезти це сміття..." Одноголосно було ухвалено постанови XVIII. конференції та рішено зробити „все можливе, щоб виконати їх як найскорше і як найкраще..."

Чи буде це виконане взагалі — питання інше. Українське робітництво не поділяє страху „українських" комуністів перед Москвою.

ХАРЧЕВІ ТРУДНОЩІ АНҐЛІЇ

Внаслідок німецької бльокади й затоплювання анґлійських торговельних кораблів, Анґлія, під оглядом харчів, знайшлась в критичнім положенні. Над цею справою відбувалась недавно в анґлійськім парляменті дебата, в якій головними учасниками були — міністер хліборобства Роберт Годсон і Давид Ллойд Джордж, премієр з попередньої світової війни.

Ллойд Джордж говорив, що ситуація на харчевім фронті представляється для Анґлії дуже незавидно. За девятьнацять місяців теперішньої війни Анґлія втратила два рази більше корабельного тонажу, ніж за девятнацять місяців (включаючи 1917 рік) попередньої війни. Тепер Анґлія, разом з невтральними кораблями, везучими харчі для Анґлії, втратила пять і пів міліо-[illegible] тон. В минулій війні за той сам час, включаючи страхітливу субмаринову боротьбу в 1917 році Анґлія втратила була лиш 1,800,000 тон. Крім того, говорив Ллойд Джордж, нині є велике число ушкоджених кораблів, для яких нема достаточних будівельних доків, щоб їх направити. Ллойд Джордж закидав анґлійським повоєнним урядам, зокрема теперішньому, що нічого не зробили, щоб збільшити домашню продукцію харчів. Ще далі лишається багато необроблених піль, хоч на них можна булоб плекати ріжні харчеві ростини. Він закінчував тим, що коли не зробиться у тій справі скоро щось основне, то перед населенням Анґлії стоять чорні дні.

Міністер хліборобства Годсон відповідав, що робиться все, що можливе, аби збільшити харчеві засоби. Але цілком помилково є думати, що махненням руки можна засіяти великі простори збіжжям, або виховати кормові звірята. Щоб зробити себе під харчевим оглядом самовистарчальним, треба мати достаточну площу. Ця площа мусить виплекати не лиш кормні ростини для людей, але також для звірят, що доставляють мясного чи молочного корму. Коли нема подостатком корму для звірят, їх не можна виховати.

В Анґлії нині таке положення, говорив міністер Годсон, що уряд мусить вбивати чимало мясних й інших домашніх звірят, які доставляють молоко, сири, товщі, тому, що нема подостатком для них корму. Анґлія, говорив Годсон, не поповнить тої похибки, яку поповнила в минулій світовій війні Німеччина: вона шукала посередньої дороги і хоч мала мало корму для звірят, всетаки їх вдержувала при житті в тій надії, що вони дадуть їй інший корм, в виді молока, сира, масла. Та вийшло таке, що звірята з браку харчів схудли, молока, масла не дали, а по якімсь часі, навіть коли їх вбито на мясо, вони не видали і тих харчів, що моглиб були дати на початку. В той спосіб Німеччина в минулій війні втратила міліони тон на мясі.

Щоб цеї помилки не повторити, говорив Годсон, Анґлія вже нині вбиває багато зо своїх домашніх звірят. А як черговий наслідок цього, мусить зменшитись також виріб того домашнього масла, що дотепер було, а також доставу молока та виріб молочарських продуктів.

Повертаючи щераз до домашніх звірят, Годсон говорив, що й годування безрог натрапляє на ріжні перешкоди. Щороку з анґлійських кухонь виходило сто тисяч тон відпадків, які обертано на годівлю безрог, а ті безроги давали [illegible] відсоток мясива. Але тепер, коли кожна родина поводиться дуже економічно з відпадками і сама зуживає майже ввесь харч, тих відпадків дуже мало. Щоб ґодувати безроги, треба спроваджувати для них харчі з інших країв.

Щодо поля, то це теж не дуже легка справа: В Анґлії пільних обшарів досить мало. І ті, що є досить виснажені і потребують постійного відживлювання штучним погноєм. Цей погній, говорив він, вона тепер у більший скількости спроваджує з Америки. Але довіз погною натрапляє на ті самі труднощі, що й довіз самих харчів.

Оброблюючи чимраз більший шмат землі для збіжжя, відпадає чимраз більший обшар пасовиська, на яких виплекувано вівці. Тому треба числитись з фактом, що стан овець на анґлійських островах у найближчих часах знову змаліє. Проте, говорив міністер Годсон, уряд бере всі ці набутки і втрати під холодну розваґу і старається так повести справу, щоб з Анґлії видобути можливо найбільший засіб всіляких кормів. Це величезне завдання, говорив він, але анґлійці його не засипляють.

Велику надію на поправу харчевого положення покладають анґлійці далі на Америку. Без її помочи, положення булоб справді дуже грізне.

ЯПОНІЯ І СОВЄТИ

ТОКІО. — З того, що японський міністер заграничних справ, Мацуока, продовжив свій побут у Совєтах, вносять, що є таки надія на те, що між Японією і СССР прийде до заключення договору про ненапад.

Монтевідео, столицю Урунваю, уважають одним з найздоровіших міст на світі, а також одним із найвеселіших.

В. БУДЗИНОВСЬКИЙ.

КОРОВА

(Оповідання з мадярського).

(2)

Очевидно, як корова не зіпсується, бо з коровою треба дуже обережно. Діти чули, що злі люди годні попсувати молоко. В селі були такі, що вміли робити це. Або в зимі стухле сіно могло би корові відобрати молоко.

Мама нагримала на них за такі думки, кажучи:

— Нащо зараз думати про найгірше? Чоловік все повинен жити надійно, як вона оправдана. Не треба собі самому віщувати лиха, щоби його справді не прикликати.

— Правда, може статися неодно з того, про що згадуєте. Могло би статися ще щось гірше. Вже неодна корова зломила ногу, коли уганяла по пасовиську. Також, щолиш вигнана на пасовисько, може обжертися так, що її здуе, як тому три роки корова дяка. Про таке вже тепер я й думати не хочу, бо я того не пережила би.

— Я зараз скочила би в ріку і втопилась би. Діти вірте, мені, що я так зробила бо, бо втративши ту худобину, ми втратили би всьо. Нам вже нічого не лишилось би. Тому мусимо пильнувати її як ока в голові.

Чуючи таку промову, діти розплакалися.

— Не плачте дурні! Витри очи Ліна. Не бійся, до ріки не скочу... Ти, Міна, хоч старша, також така дурна? Як ти могла подумати, що могло би так зле скінчитися?!

Ця розмова таки полишила троха трівоги, бо через три дни боялися вигнати корову на пасовисько. Годували її дома і двацять разів зазирали, чи пастушка Анна напоїла її, чи дала їй бураків з половою і чи корова має добрий апетит.

Анна знайшла на вулиці велику мідяну обручку. Дуже втішилася і одночасно засумувала. Як би Лиса мала роги, то тою світячою обручкою прикрасила би один ріг. Корова дуже гарно виглядала би. Погано, що корова не мала рогів...

Бураки дома вже кінчилися і треба було корову годувати на пасовиську. Анна пігнала її.

Вдова зараз рано пішла в поле за селом до картофель і сказала, що перед вечірнею не вернеться.

Міна і Ліна лишилися дома. Вони хотіли помагати пастушці пильнувати Лису. Міна знала, де пасовисько. Воно було не далеко. Пішли, знайшли переліг. Лиса жваво дерла траву і хвостом зганяла з себе мухи.

Пастушка Анна, сама була ще дитиною. Вона ще тому пару днів пасла гуси і що лиш тепер вийшла на пастушку корови. Дуже втішилася, що „паннунці" прийшли до неї. Стала розказувати їм, які то вона чуда бачила у того багача, зараз в сусідстві, у котрого раньше пасла гуси. На його сіножаттях і на зрубі були ріжні ягоди. Були також гніздочка з маленькими, прегарними яєчками.

Не могли би ми побачити це? — спитала Ліна.

— Заведи нас! — сказала Міна.

Анна повела їх. Ціла година пішла на ті обзорини. Були на сіножаттях, були в зрубі. Бачили там неодно цікаве. Були там гарні квіти, яких в селі не бачили. Була трава така гостра, як добре вигострений ніж. Була мочилинівка, котрої вони, як малі діти, дуже боялися, бо гадали, що нею лиш карається дітей. В очереті сполошили дикі качки і чаплю.

Коли утомлені вернулися на пасовисько, впала на них неначе кара божа за те, що вони корову полишили саму. Пасовисько було пусте, Лиса щезла.

Жах побілив личка дітей. Їх серця сильно товклися. Тривожно роззиралися по просторій рівнині, та Лисої нігде не побачили. Стали думати, що з нею могло статися.

— Мабуть якийсь лихий чоловік забрав її і пігнав до себе, — сказала Міна.

— Або вона вернулася до свого давнього господаря, — додала Анна.

— То й так вона пропала нам, бо у нас ніхто не знає, відки був той, що на торзі продав її.

Анна кинулася на землю і стала голосно хлипати. Аж заходилася.

— Анно! — крикнула старша Міна. — Не реви так, бо це не поможе ні нам, ні корові. Треба би обміркувати, що нам діяти.

— Що тут обміркуєш? — гикала Анна. — Пропала, тай нема!

— Корова, не птах, — сказала Міна бистроумно. — Ще не може бути далеко. Як розбіжимося на всі чотири сторони, то котрась з нас може перейме.

— На всі чотири сторони, — плакала далі пастушка. — Нас тільки троє. Побіжимо тільки на три шляхи. Бідному все вітер в очи віє. Корову може женуть четвертим шляхом.

(Кінець буде).

НА РІЖНІ ТЕМИ

ПРИЛУЧИЛА СВІЙ ГОЛОС

До числа американських ґазетярів, що вже заявилися за те, щоб Англія подала воєнні цілі, приступила відома колюмністка Дороті Томпсон.

Вона каже, що не дивлячися на те, що в Америці є загальні про-англійські настрої, все таки публична опінія назагал відноситься до війни апатично, себто їй не спочуває.

На її думку, американську публику можна би розбудити з того апатичного й летарґічного сну, якби Англія подала свої позитивні воєнні цілі. Себто сказала не лише, проти чого вона воює, але й за що вона воює.

ДОЛЯ ҐРАФА ТЕЛЕКІ

Як архикнязь Отто Габсбурґ, претендент на австрійський престол, дізнався про смерть мадярського політика ґрафа Павла Телекі, мовляв, з власної руки, Отто заявив негайно: „Я знаю, що його вбито на приказ Гітлера".

Що Гітлер на таке здібний, нема сумніву. Одначе цього ще за мало, щоб його за те винувати. Як Отто Габсбурґ має докази на свій закид, він повинен їх подати до публичного відома. Без тих доказів ті, що вірують у Гітлера як у святого, готові ще вірувати в нього, як у мученика.

МАЙМО НАДІЮ

На вістку про виповідження війни Німеччиною Югославії, заявив секретар стейту Гол:

„Варварський наїзд Югославії й спроба знищити той край брутальною силою є лише новим уступом в теперішнім плянованім руху за добуття світа й панування над ним... Американський народ має найбільшу симпатію для держави, котру нападено в такий обурюючий спосіб й ми слідимо докладно за геройською боротьбою югославянського народу..."

Сподіваймося, що американський народ розтягне ці високі почування й на ті народи, що ще не мають своїх держав.

ЛЮТЕ РАДІО

Як доносять зо Швайцарії, її мешканці чути могли люті виступи німецького радія проти Росії за її „безконечні махінації" на Балкані, завдяки яким, мовляв, Балкан добув собі славу бочки пороху.

Що Росія робить махінації на Балкані, відомо. Одначе Німеччина там робить махінації, не менше агресивні. Коли Росія підложила під Балкан бочку пороху, то Німеччина підложила під ту бочку вогню.

Німеччина краще з маслом на сонце не виходилаб.

ЧОМУ ФАШИЗМОВІ НЕ ПОВЕЛОСЯ?

Під таким наголовком містить у відомім бостонськім щоденнику „Крисчен Сайенс Моніторі" статтю її бувший римський кореспондент Севил Р. Дейвис.

Здається, наголовок статті нікого не здивує. Що фашизмові не повелося, це нині вівдай уже всі знають. На питання, чому саме фашизмові не повелося, Дейвис найшов в Італії аж шість ріжних відповідей.

Перша: фашизм Мусолінія це не правдивий фашизм; правдивий фашизм треба буде завести аж по поваленні Мусолінія. Друга: Італійці нездібні до диктатури; що вони називають диктатурою, це просто несправність і акторська гра. Третя: фашизм вів усе гарно, поки Мусоліні, той зрадник, не вмішав нас у війну. Четверта: Мусоліні став консервативний і все тим попсув. Пята: Фашизм був засуджений на невдачу згори, бо він є мілітаристичний і диктаторський. Шеста: Фашизм це особисте правління, а така влада мусить опянювати людину.

З тих шістьох відповідей італійський народ мусить викувати одну відповідь і обєднатися довкола неї. На думку Дейвиса до того їм ще дуже далеко.

БЕЗСИЛЬНИЙ НАРІД

У той самий час, як у „Крисчен Сайенс Моніторі" появляються статті Дейвиса, в нюйорськім щоденнику „Пост" появляється низка статтей Джана Т. Гвитейкера, його бувшого римського кореспондента.

На загал зображення ситуації в Італії, представлене цим Гвитейкером, годиться з виводами Дейвиса. Вони стверджують, що італійський народ відчуває болючо воєнні невдачі в Африці й Альбанії; що він ненавидить за те Мусолінія й цілу його фашистівську верхівку. За поданнями Гвитейкеба, ненавидять теж італійці свого короля й наслідника престола, просто всіх, які могли би претендувати в Італії на провід. Гвитейкер годиться з Дейвисом, що Італія находиться під німецьким чоботом. І Гвитейкер каже, що італійці ненавидять німців, але що італійці тепер не здібні повстати проти німців і скинути зо себе німецьке ярмо. Італійці нині не мають провідника, ні чоловіка ні ідеалу, до котрого вони могли би звернутися.

РОЗЛОЖЕНИЙ НАРОД

Каже Гвитейкер, що італійці є нині народом, котрого розложило 19-літнє панування фашизму.

Він каже, як це сталося. Назагал мало було італійців, які приняли фашизм з повною щирістю, переконані в своїм нутрі про його слушність і корисність. Звичайно кожний просто італіянець приставав на фашизм проти своїх переконань. Вони приступали до фашизму нібито зо здорового розуму, боячися втратити ріжні особисті вигоди. Словом, пересічний італієць робив з фашизмом ріжні особисті компроміси.

На думку Гвитейкера, роблення такого компромісу через 19 літ розложило душі італійців. Через цю уступчивість італієць став людиною меншої міри. Довго він потішався, що фашизм це новий національний рух. Нині він нагло побачив, що це зовсім не національний рух, а велика брехня, диктатура в користь одної особи й його приятелів, малої кліки при владі. Одначе італійці вже не можуть повстати проти цеї кліки, бо вони вже не мають внутрішньої сили, якої вимагає таке повстання.

НІ, НЕ СВОБІДНІ ІТАЛІЙЦІ;

І Дейвис і Гвитейкер годяться в тому, що італійці незвичайно болюче відчувають національне пониження італійсько держави в нещасній війні та почуття своєї нездібности повстати проти німців. Каже Гвитейкер, що це почуття висказує загально в Італії курсучий жарт:

Коли італієць кликне по таксівку: „Лібери? Лібери?" себто: „Чи вільний?" шофер, звичайно відповідає: „Ні! Італієць!"

The Philadelphia U.N.A. Basketball Team

This team, composed of members of the Philadelphia Ukrainian National Association Youth Club, finished in 3rd place in the Metropolitan Division of the U.N.A. Basketball League, with 2 wins and 4 losses for a percentage of .333. Although the team has yet to win a championship, having been unsuccessful in 3 years of U.N.A. League participation, the team members are determined to keep trying as long as the U.N.A. sponsors sports.

Sitting, left to right: J. Zurybida; W. Mathews; G. Slobogin, co-manager; N. Hrynko; M. Matsik. Standing, left to right: W. Juzwiak, co-manager; A. Hrynko; J. Buchko; J. Juzwiak, coach; W. Bukata; R. Slobogin. Myron Bliszcz, the team captain, was ill at the time the picture was taken.

Конвенційні Проекти

[8]

Тов. Сокіл, від. 336 У Н. С., в Клівленд, О., ухвалило такий проект на XX. конвенцію:

1. Щоби делеґати взяли під розвагу полекшу старшим членам, що перейшли на нові роди обезпечення, щоб дати їм хоч більшу дивіденду.
2. Щодо календарів, то ми є за те, щоб У. Н. С. видав своїм членам стінні календарі безплатно. Це буде добре оголошення для У. Н. Союзу.
3. Ми за те, щоб делеґати не побирали більше як 10 долярів дієти денно.
4. Пропонуємо, щоб У. Н. С. назначив сталих організаторів по більших містах.
5. Ми є за те, щоб У. Н. С. знизив процент від позичок на членські грамоти.
6. Щодо стипендій, то ми є за те, щоб У. Н. С. зробив таке застереження, що коли студент покінчить свої студії і дістане роботу, щоб всі гроші звернув до каси У. Н. Союзу.
7. Ми є за те, щоб конвенція У. Н. Союзу відбувалася що 6 років, та щоб фонд конвенційний був знижений з 5 ц. на 3 ц.

ЗА УРЯД:

Г. Кісіль, предс. і делеґат;
С. Постолюк, секр. фін.;
Т. Кальмук, секр. рек.;
Дмитро Загута, касієр.

МАЙКЕЛ Ф. ВИДМЕН,

директор організаційного бюра Конґресу Промислової Організації в фабриках Форда та один з лідерів, що викликав страйк автомобільних робітників у фабриках Форда в Дірборні, Міш.

В одному з перших домагань робітничої юнії до Форда є розвязання так званого службового департаменту під кермою Ґарія Г. Бенета.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Не цеї, а в наступну пятницю доклад Тилмена в Колюмбії.

Звертається увагу, що цеї пятниці Колюмбійський університет замкнений і тому не буде чергової лекції на українські теми. Зате в наступну пятницю, 18. квітня б. р. відбудеться восьма й остання лекція, яку виголосить відомий британський воєнний кореспондент і письменник Г. Гесел Тилтмен, автор книжки „Песент Юроп", в якій він змалював прекрасно теж і українського селянина. Докладчик говоритиме про свої враження з побуту на українських землях. Тема така цікава, що повинна заінтересувати широкі кола громадянства, в першу чергу — молоді.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

З української діяльности при Американськім Червонім Хресті.

При нагоді Передсвяточного Базару заповіли на день 10 квітня, в 3. год. попол., в домівці нюйорського Українського Відділу при Американськім Червонім Хресті, 78 Сент Маркс Плейз, свої відвідини, визначні американські жінки з Червоного Хреста. Членкині Українського Юніту уладять в честь гостей скромне товариське приняття. При тій нагоді будуть представлені керовничці департаменту, пані Фарлей, делеґатки новооснованого Українського Червонохресного Юніту в місті Нюарку, Н. Дж.

Від груп українських жінок в Гометед і в Ріверґед, на Лонг Айленді, а також від групи в Елизабет, Н. Дж. наспіли зголошення в цілі основання в тих місцевостях Українських Відділів при Амер. Червонім Хресті.

На зборах Українського Запомогового Комітету в Ню Йорку, що відбулися 6. квітня при численній участи членів — повзято ряд ухвал для спопуляризування серед широких кругів громадянства — акції допомоги українським жертвам війни в Европі. Збори висказали подяку і довіря теперішньому урядови, до якого ще додатково вибрано: Гната Кисіня, як рекорд. секретаря і Тому Мілешука, як контрольора.

Г. Кисіль.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS

UKRAINIANS OPPOSE UNION WITH POLAND

The Ukrainian people of the United States, through their American-Ukrainian Congress Committee has stated that they would oppose any attempt to reincorporate Western Ukraine within the future independent Poland. The committee, which has officers in Jersey City, sent a telegram to President Roosevelt on Monday in which they said:

"The American Ukrainian Congress Committee, representing 2,000 societies, made up of Americans of Ukrainian birth and descent in the United States prompted by the the occasion of Polish Premier Sikorski's visit to Washington, take liberty to call to your attention the fact that the Ukrainians had strongly opposed the incorporation of Western Ukraine into the Polish Republic, at the close of World War 1, and that according to our knowledge of conditions in Western Ukraine they would oppose to the utmost any attempt to reincorporate them within the future independent Poland, just as they resist, even now, their status under Soviet domination.

"We further believe that the Ukrainians, who are now under Russian, German and Hungarian occupation, would welcome the opportunity to participate in the reconstruction of that part of Europe which they inhabit, on the basis of self-determination as well as close economic and political cooperation among free and democratic nations."

(Jersey Observer, April 9, 1941).

РІШАЛЬНА БИТВА ЩЕ ПРИЙДЕ

Британські війська ще досі не зустріли німецьких вояків. Станеться це доперва десь на грецькій території, де греки і британці поставлять одну сильну оборонну лінію. І там буде зведена властива боротьба, що вирішить судьбу Югославії й Греції.

Заслуга може бути і без високого становища, одначе високе становище не можна осягнути без певної заслуги. — Ля Роч-Фуколд.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ВИЗНАЮТЬ ЛИТОВСЬКОГО ПРЕЗИДЕНТА.

Недавно була згадка в „Свободі" про п. Антанаса Сметону, як „бувшого президента Литви". Отже так є, що п. Сметона далі вважає себе президентом Литви і не визнає совєтської окупації. І таким він являється для Америки. Бо от, коли 29. березня п. Сметона відвідував народній цвинтар в Арлінгтоні, щоб там зложити вінець на гробі Незнаного Вояка, то його повитано 21 гарматніми вистрілами як голову незалежної держави.

Казис Вилікавсказ,
Філядельфія, Па.

На типічній венецуельській фармі можна найти кавові корчі, бананову ростину, помаранчеві дерева, бараболі, цукрову трощу, кокосові пальми, фасолю й кукурудзу.

Населення Китаю, як обчисляють, виносить приблизно 474,787,000.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ЙОНКЕРС, Н. Й. — Звичайний мітинг Тов. Подільська Січ, від. 8., відбудуться в 2. годині попол., в неділю, 13. квітня, в гали Українського Гор. Клюбу, 13 Вашингтон стр. На порядку наради над конвенцією. Всі довгуючі члени мусять вирівнати свої вкладки, щоб не бути суспендованим. — Н. Чолій, предс.; В. Мандзій, секр.

БРІДЖПОРТ, КОНН. — Місячні збори Тов. Січ, від. 59., відбудуться в суботу, 12. квітня, в годині 7:30 вечером в гали церковній, 34 Beach St. Проситься членів прибути на збори усі як оден, бо є много справ до порішення. — Іван Глива, секр.

КЛІФТОН, Н. ДЖ. — Звичайний мітинг Тов. Січ від. 182., відбудеться в 2. годині пополудні, в неділю, 13. квітня, в гали парохіяльній, 45-47 Гови Евня, Пасайк, Н. Дж. На порядку нарад важні справи. Тому проситься усіх членів, щоби прийшли на ці збори. Довгуючих членів напоминається, щоби прийшли і вирівнали свої залеглі вкладки, бо інакше будуть суспендовані. — І. Живицький, предс.; Г. Яськів, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — Місячні збори Тов. ім. Д. Вітовського, від. 375., відбудуться в неділю, 13. квітня, в годині 12:30 пополудні в домі У. А. Горожан, 847 Н. Френклин ул. Всі члени обовязково повинні явитися на збори і вирівнати свої залеглости. — Уряд.

ЗНОВУ КРОВАВИЙ ГАРЛЯН. — Коло Гарляну, в Кентокі, вибухла знову „війна" на тлі страйку углевих робітників. На підлозі комісового департаменту в Кроміс Крік лежить тіло страйкуючого майнера, що згинув у битві.

З САТИРИ І ГУМОРУ
КОЛИСАНКА
(На мельодію „Ароро мій нене").

„А ро-ро — „керідо"
Спи іхіто — спи
Бо „маміта" мусить
На „ферію" йти.

„А ро-ро" — маленький
„А ро-ро" „пічон"
Чоло маєш сине
Вискочив — „чічон".

„А ро-ро" — „тесоро"
Час тобі вже спатки
Як „папітко" верне
Принесе „сапатки".

Щоби „Хуансітко"
Босий не ходив
Щоби босу ногу
„Бічо" не вкусив.

„А ро-ро" „рікура"
Мама вже іде
„Фрутів" повну „больсу"
Тобі принесе.

„А роро" — „преціозо"
„Ароро" — мій син
Як верне із „ферії"
Куплю „чупетін".

І зварю компоту
„Хуго" будеш пить
І боньцьо не буде
„Іхіта" — болітъ.

Побіжу на „скіну"
І куплю „пучера"
Зварю на „брасері"
Для — „папи" вечеру.

Як „папітко" прийде
Будеш „іко-іко"
І підеш на „упа"
Мій „тесаро ріко".

„Ароро" — „Хуансітко"
Мій коханий сину
Вже пізна година
„Вой" до „альмазину".

Фальтує ще „жерби"
„Арроз" та „аріна" —
Нарешті заснула
Кохана дитина.

„Ароро" — мій любий
„Нене" симпатичний
Зложив тобі пісню
Грицько Романтичний.

Від Редакції часопису „Українське Слово", що виходить в Аргентині, в Буенос Айрес: Твердить Грицько Романтечний, що навіть сам заснув, коли закінчив писати цю колисанку. Але ми радимо вживати таки старі, добре випробовані українські колисанки.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. ім. Михайла Грушевського, від. 219. відбудуться всуботу, 12. квітня, в годині 8. вечером в Галі Укр. Прав. Громади, 675 Савт 19 улиця. Обовязком є кожного члена явитися на ці збори, бо маємо дуже важні справи до полагодження. Проситься членів платити свої місячні вкладки на зборах. — Т. Боднар, предс.; М. Соколовський, кас.; А. Мудровський, фін. секр.

ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. Укр. Січ, від. 170., відбудуться в неділю, 13. квітня, в годині 2. по обіді, в У. Н. Домі, 181-185 Фліт ул. Проситься усіх членів прийти на збори, бо є важні справи до полагодження, а довгуючі члени наколи не вирівнають своїх залеглих вкладок до У. Н. Союзу і до Тов. Січ, то такі члени будуть суспендовані. — Т. Наконечний, фін. секр.

БАБИЛОН, Вест Айслiп, Н. Й. — Місячні збори Тов. Івана Мазепи, від. 433., відбудуться в суботу, 12. квітня, в годині 8. ввечір в гали церковній. Обовязком кожного члена явитись на ці збори, бо буде важна справа до полагодження. — За уряд: Степан Бемко, предс.; Константин Шинкар, кас.; Олекса Вишиваний, секр.

АСТОРІЯ, Л. АЙ. — Чергові збори Бр. св. О. Николая, від. 5., відбудуться в суботу, 12. квітня в домівці У. Л. Клюбу, 31-14 Гренд Евня, в Асторії, Л. Ай., в год. 7.30 вечером. Усі наші члени, та членкиці обовязково повинні підчас цих зборів явитися, вирівнати свої приналежности начас та уважно вислухати так протоколів з запавших братських ухвал, як й касового звіту, з місяця березня. — За уряд братства: В. Врублевський, предс.; А. Климишин, скарб.; Михайло Беля, секр.

МАНВІЛ, Н. ДЖ. — Квартальні збори Тов. ім. Т. Шевченка, від. 349., відбудуться в неділю, 13. квітня, в 2. годині пополудні в Набожинського. Повинністю кожного члена прибути на збори на означений час і почути звіту урядників і Контрольної Комісії. — Ілько Шигера, предс.; Дмитро Фелина, кас.; Никола Лісний, секр.

РОВЕЙ, Н. ДЖ. — Звичайні місячні збори Тов. Згода, від. 294., відбудуться в суботу 12. квітня, в год. 8. точно вечером. Є важні справи до полагодження, тому обовязком кожного члена є явитися на зборах. Довгуючі члени зволять прийти і вирівнати свої вкладки, бо в противнім разі будуть суспендовані. — І. Король, предс.; С. Музика, кас.; Я. Салій, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори 204. відділу відбудуться в суботу, 12. квітня в годині 8:15 вечір в галі укр. прав. громади, 334 Іст 14 вул. Всі члени відділу, а головно ті, що затягають з плаченням членських вкладок, обовязково мають явитися на тих зборах та вирівнати всі залеглості, бо в противному случаї будуть суспендовані. — М. Близнак, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — Місячні збори Бр. св. Василія, від. 339., відбудуться в суботу, 12. квітня, в год. 6:30 вечером в домі Громади, 3322 N. Lawrence St. Проситься членів прийти начас, бо маємо багато справ до вирішення на цих зборах. Також пригадується членам вирівнати залеглі довги, щоби не наразитись на суспенду. Також не забувайте за приєднування нових членів до У. Н. Союзу. — Уряд: І. Сорока, предс.; І. Бішка, кас.; І. Сорока секр.

БРОНКС, Н. Й. — Збори Тов. Згода, від. 210., відбудуться в суботу, 12. квітня, в годині 8. вечером, в гали Демократичного Клюбу, 2861 Істерн Булвард. Просимо прибути начас, бо маємо досить справ до вирішення. — С. Завадський, предс.; І. Франко, секр.; Т. Давидів, кас.;

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Квартальні збори Бр. св. Володимира, від. 130., відбудуться в суботу 12. квітня, в годині 8. вечером в Сали, 30 Іст 7. Стр. Обовязком всіх членів прийти на означений час. — За уряд: П. Стефанів, предс.; М. Коваль, секр. фін.; М. Підгайний, кас.; І. Серединський, секр. рек.

ВУНСОКЕТ, Р. АЙ. — Квартальні збори Тов. Запорозька Січ, від. 206., відбудуться в неділю, 13. квітня, в церковній гали при 74 Гарріс Еве., в 1. годині по обіді точно. Тому, що третя неділя припадає на сам день свят збори відбудуться тиждень скорше. Проситься членів, щоби прибули на ці збори та вислухали звітів уряду і контр. комісії. Також проситься довгуючих членів, щоби старалися вирівняти свої довге і щоби платили вкладки до товариства і до У. Н. Союзу начас. — О. Косюк, предс.; П. Стойко, кас.; І. Кокольський, секр.

СКРЕНТОН, ПА. — Місячні збори Бр. св. Василія, від. 229., відбудуться на 13. квітня, бо на 20. приходить наш Великдень. — Уряд.

ГВАЙТСТОВН, Н. Й. — Мітинг Тов. „Просвіта", від. 129., відбудеться в суботу, 12. квітня, в 8. год. ввечір, в домі тов. Стелі Левіцької, 149-17 — 16 Rd. Обовязком всіх членів явитися на цей мітинг, бо є важні справи до полагодження. Неявившийся член заплатить кару після статута. — М. Баран, предс.; С. Кузьма, кас.; М. Дзярський, секр.

ДЕРБИ, КОНН. — Звичайний мітинг Тов. Запорозька Січ, від. 23., відбудеться 13. квітня, то є один тиждень скорше як звичайно, бо на 20. квітня випадають Великодні Свята. Мітинг відбудеться в 2. годині пополудні в Ігелс Галі, 229 Мейн ул., в Дербі, Конн. — Т. Захаревич, пр.; А. Томцьо, кас.; Ів. Бінковський, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори Тов. Дністер, від. 361., відбудуться в суботу, 12. квітня, в 8. годині вечером, в Карпатія Гали, 217-219 Іст 6 вул. Кожний член обовязково повинен явитися на цих зборах, бо контрольна комісія здасть звіт з діяльности за перший квартал. Рівнож кожний член повинен дати свою нову адресу секретареви в разі зміни помешкання. — С. Ковальчук, предс.; І. Галичин, кас.; П. Кучма, фін. секр.; Д. Чорнюк, рек. секр.

ОЛИФАНТ, ПА. — Для того, що 20. квітня припадає Великдень, місячні збори Бр. св. Кирила і Методія, від. 85., відбудуться в неділю, 13. квітня, зараз по відправі, де звичайно. Проситься всіх членів приходити на місячні збори, і платити точно місячні вкладки, за себе і дітей. — Уряд.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Квартальні збори Бр. св. Івана Хрестителя, від. 76., відбудуться в неділю, 13. квітня, зараз по Сл. Божій в церковній гали при Мортон улиці. Обовязком всіх членів явитися на ці збори, бо будуть важні справи до полагодження, як рівнож проситься довгуючих членів прийти й вирівнати свої залеглі довги. — М. Сороколіт, рек. секр.

ПІДПИРАЙТЕ СВОЇХ БИЗНЕСМЕНІВ.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ. — Місячний мітинг Бр. св. О. Николая, від. 104., відбудеться в неділю, 13. квітня, в годині 2. попол. Проситься всіх членів прийти на мітинг і вирівнати свій довг. Таксамо проситься членів, щобе припровадили зо собою нових членів, або щоби родичі свої діти вписали до У. Н. Союзу. Вступ вільний як до Братства так і до Союзу. — За уряд: Т. Ющик, М. Вітів, Г. Мисак.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Звичайні місячні збори Бр. св. Стефана, від. 221., відбудуться в неділю, 13. квітня, в 12. год. вполудне, в салі церковній при Оклей і Райс ул. Обовязком всіх членів і членкиць є прийти на збори в означений час. — Ф. Васильовський, предс.; О. Любас, кас.; Т. Шпікула, секр.

ТОЛІДО, О. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 167., відбудуться в неділю, 13. квітня, в 2. годині пополудні, в гали, де звичайно. З причини, що в місяці березні не було зборів, тому ті самі справи повинні бути полагоджені в тім місяці. Просимо отже всіх членів прибути точно на збори, щоби потім ніхто не нарікав. — Уряд від. 167.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Квартальні збори Тов. „Зоря", від. 69., відбудуться в суботу, 12. квітня, в год. 7:30 ввечір, в Карпатія Гали, 217 Іст 6. вул. в Ню Йорку. Проситься всіх членів за присутність на зборах. — Й. Забавчук, предс.; М. Ликтей, секр.; І. Мартинець, кас.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Бр. св. Юрія, від. 379., відбудуться в вівторок, 15. квітня, в год. 7:30 ввечір, при Оклей і Райс ул. Проситься членів прийти на ці збори, бо є важні справи до полагодження. Також проситься довгуючих членів прийти та вирівняти свої залеглости, бо в противнім разі можуть бути суспендовані. — Василь Цилвів, предс.; М. Фединський, кас.; Андрій Бойнарчук, секр.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ

✝

В неділю, 6. квітня 1941. помер несподівано в Ню Йорку член Бр. св. Володимира, від. 130. У. Н. Союзу,

АНДРІЙ ПАСЛАВСЬКИЙ.

Покійний походив зо села Буців, повіт Перемишль, Зах. Україна. Роджений 6. грудня 1886. Зіставив двое повнолітніх дітей: Анастазію і Михайла.

Похорон відбудеться в пятницю, 11. квітня 1941. в годині 2. пополудні з погребового заведення П. Яреми до церкви св. Юрія, при 7. стр., відтак на цвинтар.

Всі члени Бр. св. Володимира, від. 130. У. Н. С., мають обовязково взяти участь в похороні.

М. Коваль, фін. секр.

НАЙДУТЬ ЗАНЯТТЯ

УКРАЇНСЬКИЙ ФАРМЕР потребує робітника на фарму, котрий уже працював на фармі, або має охоту працювати на фармі. Може бути віку старшого або в молодечім. Може бути з жeною. вже бездітні. Платня після умови. Голоситися до: 78,-
KLEM KISELL,
Mallook Road, Churchvill, N. Y.

Українська Парохія пошукує **ДЯКО-ВЧИТЕЛЯ.** Мусить бути здібний до хору, співу, представленя і до проваджения школи. Посада до обняття сейчас. Платня після умови. Зголошення слати на адресу: 82-3
UKRAINIAN CHURCH (PER)
c/o Svoboda
P. O. Box 346, Jersey City, N. J.

НОВОЗАСНОВАНА ПАРОХІЯ СВ. ТРОЙЦІ
1743 Вашингтон Евню,
при Іст 174. вул. у Бронкс, Н.Й.,
пошукує охочих до співу молодих українців.

Приймe також дар у якій-небудь формі.

Служба Божа правиться у згаданій церкві кожної неділі в 10:30 рано.

ЗА УРЯД:
о. Петро Журавецький.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМСАМИМ СТАВАЙТЕ СПІВВЛАСНИКОМ ШІСТЬ МІЛІОНОВОГО МАЄТКУ ЦЕЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА".

ТАРЗАН, ч. 275. Напасники.

Блукаючи якийсь час по нетрах Том натрапив на антельопу, яка зазнала смерти в часі бурі. Він жадібно кинувся на неї.

Але високо під хмарами ту антельопу завважили також бистрі очі супів. Вони також хотіли поживитись її тілом.

Плаваючи тихо на своїх крилах вони опускались в долину. Нагло великою хмарою вони появились перед переляканим хлопцем.

Вони почали бити хлопця крилами, а далі почали дряпати пазурами, вкінці почали довбати своїми гострими дзьобами.